

Til Kirkerådet, ved leder Harald Hegstad

Hvordan kan Kirkerådet prioritere tro, klima og natur?

Einar Tjelle, internasjonal direktør i Kirkerådet, kommer med et budskap jeg sjelden hører i formidlingen av det kristne tro. Han skriver under tittelen «Krig, klima og kirkene» (Vårt Land 30.07) at det er mennesker, med navn og familie, skapt i Guds bilde, som lider og dør, at krig stjeler oppmerksomhet og ressurser, at krig forsterker klimakrise og naturtap. At «global rettferdighet og klima/natur» henger sammen. At vi er «i en prekær fase i vår historie» og må «mobilisere for skaperverk og menneskeliv» .

Tjelle kritiserer vår egen regjering for å ikke «bidra konstruktivt» i klimakampen. Han peker på fornybar energi, solenergi især. Det er billigere å velge fornybart enn fossilt i store deler av verden. Selv ikke dette faktum endrer regjeringens fossilpolitikk.

Denne kritikken, som kommer fra Kirkerådets sekretariat, er i høyeste grad berettiget. Den kunne fint skjerpes. Forbrenning av olje, kull og gass står for minst 80 prosent av alle menneskeskapte CO2 - utslipp. Og Norge er blant verdens verstinger i klimautslipp målt per hode.

«Politikere, næringsliv, organisasjoner og trossamfunn må alle trekke i samme retning», sier Tjelle. «Vår felles innsats må brukes i kampen for fred, rettferdighet, menneskeverd og bærekraft. Og for vern om økosystemene, naturmangfold og de kommende generasjoner».

Einar Tjelles stemme er, slik jeg hører den, en tynn, liten tone i et støyende kirkeorkester. For kirken blåser i luren om mangt og meget som i og for seg kan være viktig, men som nå må tones ned i forhold til det aller viktigste: Livet på jorda er truet. Guds skaperverk er under hardt angrep. Vi går mot mer enn to graders oppheting, eller tre, muligens fire - før mitt yngste barnebarn når min alder. Hva er viktigere enn dette?

I 2023 lå vi allerede på 1,46 grader mer enn i førindustriell tid. Håpet om max 1,5 grader er knust. Framtiden er ikke lenger hva den var. Mange bærer på berettiget uro og angst. Mange vil med rette kunne kalle vår fossilpolitikk og forbrukerkultur for «en forbrytelse mot menneskeheten». Eller for blasfemi, en forbrytelse mot Den treenige Gud.

Mennesker i Sør kaller oss «klima-kolonialister», fikk jeg høre på et Webinar for en stund siden. Før stjal vi folk, gull og diamanter fra dem. I dag stjeler vi levekår. For våre klimautslipp og vår livsstil fører til tørke, flom, flukt, nød eller også død - for dem. Vi bryter ikke bare Guds naturlover, vi bryter også det femte og syvende bud.

Jeg er i stadig større grad blitt overbevist om dette: Å ikke kjempe mot klimaendringene og naturødeleggelsene bunner i vrang lære og død tro. Vårt kall er å elske det Gud elsker; oss selv og vår neste og alt det skapte. Men i forkynnelsen hører vi lite om dette. Det er som om formidlere av kirkens budskap har «an ox om the tounge». Hvorfor? Hva kan gjøres?

Tjelle vil faktisk «mobilisere for skaperverk og menneskeliv»! Det er flott. Men han er én stemme i Kirkerådets stab på rundt 100 ansatte. Og for all del, jeg vet om et par til, som blant annet utviklet konseptet Grønne menigheter/Grønn kirke. Men vi trenger et mye større kor på sentralplan i Den norske kirke.

Kirken trenger en stor stab som videreutvikler, nyskaper og også holder praktisk-teologiske kurs ment for prester, trosopplærere, diakoner og kantorer om tro, etikk, menneskeverd, rettferdighet, nestekjærlighet og kampen for klima/natur. Om sammenhengen mellom Nåden og dens rene, fornybare energi. Mellom denne jorda og den gjenopprettede/nye jord. Konkrete og jordnære kurs tilpasset alle ansatte i kirka.

Kirken har verdens beste budskap. Men budskapet må stemmes inn mot virkeligheten. For slik kan troens folk bli best motivert til et enklere, grønnere, kortreist og samfunnskritisk kristenliv. Til et liv «i guds frykt og nøysomhet». Til en livsstil som bidrar til å senke farten på oppvarmingen av jorda og ødeleggelse av naturen, vårt eneste livsgrunnlag og beste karbonlager. Og til færre konflikter og kriger!

Men én stemme er ikke nok. Jeg undres på hvor mange av de (foreløpig) 100 ansatte i Den norske kirkes sekretariat som jobber på heltid med å fremme kunnskap om sammenhengen mellom tro, klima og natur? Hvordan arbeides det? Hvilke planer foreligger? Kan Kirkerådet si noe om dette?

Kirkerådets prioriteringer betyr mye. For kirken lokalt og globalt. For våre barn, barnebarn og for alt Gud har skapt.

Jeg anmoder om at dette tema blir satt øverst på agendaen i alle KR's møter.

Med vennlig hilsen Elisabet B. Breen, bekymret mormor og teolog.

Kontakt meg gjerne: elisabetbbreen@msn.com 48223306